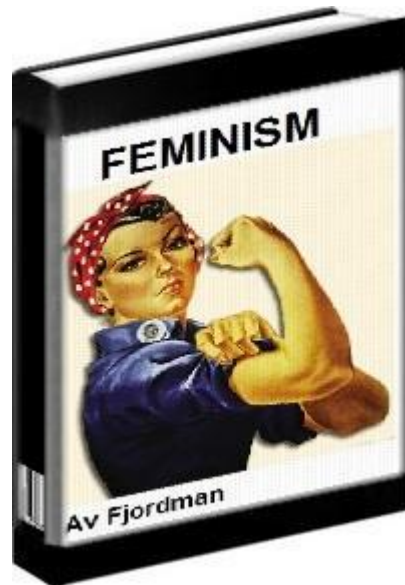

Misslyckandet med västerns feminism

I översättning av Demokratbloggen

Namnet på djävulen: kulturmarxism, multikulturalism, globalism, feminism, emotionalism, självmordshumanism, extrem jämlikhet – ett recept på katastrof

“Ta aldrig ner ett staket förrän du vet varför det sattes upp.”

Robert Frost

Av Fjordman

Jag har skrivit flera essäer tidigare om skadeveckningarna av Västerns feminism. Den massiva vågen av våld och speciellt våldtäkter i västliga städer nu är en form av krig mot vita, och det är på tiden att det erkänns som sådant. Som det här inlägget från Gallia Watch[1] uttrycker det:

Som i krig tar vinnarna de infödda kvinnorna allt medan de beskyddar sina egna. Hela retoriken siktar in sig på att sänka den europeiska kvinnan eller Frankrike (“Jag knullade Frankrike som en hora” säger rap-gruppen Sniper) är en del av feminiseringen av europeer, av idén att Europa är ett land som ska erövrats, en livsmiljö öppen för alla former av plundring.

Är inte de notoriska “gängvåldtäkterna” ytterligare ett exempel på kollektivt våld mot europeiska kvinnor, precis vad de ryska soldaterna gjorde när de tillfångatog tyska kvinnor i ett ödelagt Berlin år 1945. Allt har sitt sammanhang. En stam som inte skyddar sina kvinnor betar sig som om de redan förlorat kriget. Många av oss vet inte det. Men det gör våra fiender.

Som en Västerman skulle jag vara frestad att säga att västerns kvinnor till en viss utsträckning har bringat det här på sig själva. De har utkämpat ett ideologiskt, psykologiskt och ekonomiskt krig mot europeiska män under flera generationer nu, och trots att detta skulle göra dem "fria." Det faktiska resultatet är att du har mindre rörelsefrihet och trygghet än någonsin, som ett resultat av den invandringspolitik som du och dina kompisar har stött.

I det stora hela är sanningen den att europeiska män har behandlat kvinnor med större respekt än männen från så gott som alla större civilisationer på jorden. Och jag menar bara inte i modern tid, jag menar många århundraden.

Ändå är vi den grupp män som är mest demoniserade och angripna, medan icke-vita män blir behandlade med mycket mera respekt. Vad vita män ser av det här är att vita väster kvinnor föredrar att män behandlar dem som skit, och är respektlösa mot män som behandlar dem med respekt. Det här är inte precis ett smart sätt att bete sig om du vill bli behandlad med värdighet.

Sanningen är att alla nationer alltid är skyddade från extern aggression av män. Kvinnor kan spela en stöttande roll i detta, men aldrig mer än det.

För allt tal om "girl power" och "women kicking ass" som du ser på film dessa dagar, om männen från din "stam" är för svaga eller demoraliserade att skydda dig, så blir du förslavad och krossad av männen från andra "stammar" innan du kan säga "Vagina monologer".

Vilket betyder att om du bryter ner männens maskulinitet, deras vilja och kunskap att försvara sig och sina familjer, så förstör du landet. Det är exakt vad västerns kvinnor har gjort under de senaste fyrtio åren. Så varför är du överaskad av resultaten?

Som du sa kan du inte lura moder natur. Tja, du har försökt att lura henne en lång tid, och nu får du betala priset för det.

Västerns kvinnor har varit måltavla för systematisk marxistisk indoktrinering i syfte att göra dig till ett vapen för massförstörelse mot din egen civilisation, en strategi som har varit påfallande framgångsrik. Här är ett citat från Robert Spencers bok Fredens Religion?:

Attacker på kristen historia och doktrin är en integrerad del av en större insats att ingjuta en känsla av kulturell skam i även icke-kristna europeisk och amerikansk ungdom — en skam som strider mot deras tänkande att Väst faktiskt är värt att försvara.

En vit amerikansk student, "Rachel," summerade omedvetet upp denna attityd när hon sa till den amerikansk-indianske professorn Dr. David Yeagley år 2001: 'Vet ni vad, Dr. Yeagley, jag ser ingenting i min kultur att vara stolt över. Det finns ingenting. Min ras är absolut ingenting... men titta på er kultur.'

Titta på den amerikansk-indianska traditionen. Jag tycker den är fantastisk. Du har någonting att vara stolt över men min kultur är ingenting.' Yeagley begrundade: "Cheyenne folket har ett talesätt: En nation är aldrig erövrad förrän dess kvinnors hjärtan ligger på marken... När Rachel fördömde sitt folk, så gjorde hon det med lugnt självförtroende som en hög prästinna som reciterade en liturgi.

Hon sa det utan rädsla för kritik eller censur. Och det fick hon inte heller. De andra studenterna lyssnade tyst, deras ögon rörde sig skyggt fram och tillbaka mellan mig och Rachel, som om de var osäkra på vem av oss som hade högst auktoritet... som hade erövrat Rachels folk? Vad hade fått henne att tappa respekten för dem? Varför betedde hon sig som en kvinna från en besegrad stam?'

Låt mig tillägga ett citat från boken *The Suicide of Reason: Radikal islams hot mot väst*, av Lee Harris:

"Muslimer gör allt i sin makt att uppmuntra sina alfapojkar att vara tuffa, aggressiva, och skoningslösa. Vi lär våra pojkar att vara goda studenter, att sikta mot att få bra jobb hos stora, trygga bolag, och att planera förståndigt för sin pension. De vill att deras pojkar blir heliga krigare. Vi är stolta om våra söner börjar en bra högskola; de är stolta om deras söner dör som martyrer.

Att befria ditt samhälle från testosteronstinna alfahannar kan medföra lugn och ro; men om du har en fiende som bygger upp en armé av alfapojkar tränade att hata dig fanatiskt och har gått ed på att förstöra dig, så begår du självmord.

Det kan ta årtal eller decennier innan du inser vad du har gjort, men vid den tiden kommer det att vara alldeles för sent att reversera din kurs. Slutet på

*testosteron i Väst ensamt kommer inte att kulminera i ett slut på historien,
men det kan mycket väl kulminera i ett slut på Väst."*

Källor:

<http://gatesofvienna.blogspot.com/2008/08/failure-of-western-feminism.html>

1. <http://galliawatch.blogspot.com/2008/08/endangered-species.html>

Hur feministernas "Krig mot Pojkar" beredde vägen för islam

Vissa kommentatorer vill påpeka att många av de mest passionerade och modigaste försvararna av Väst är kvinnor och citerar den italienska författarinnan Oriana Fallaci[1] och andra[2] som exempel. Men kvinnor som Ms. Fallaci, modiga som de kan vara, är inte representativa för Västerens kvinnor. Om du vill titta närmare kommer du att notera att i genomsnitt är västerens kvinnor faktiskt mer stödjande för multikulturalism och massinvandring än Västerens män.

Jag fick kommentarer[3] på mina inlägg om muslimskt våld mot kvinnor i Skandinavien. Flera av mina läsare frågade vad de skandinaviska männen gör mot detta. Vad har egentligen hänt med dessa vikingar? Drack de för mycket mjöd i Valhall?

Trots den romantiska mystiken omkring dem idag var vikingarna för det mesta vilda barbarer. Men jag tvivlar på att de skulle ha tittat åt andra hållet medan deras döttrar trakasseras av muslimer. På sätt och vis gör det här dagens skandinaver till värre barbarer än vikingarna någonsin var.

En av anledningarna för denna brist på respons är en avsiktlig och genomgripande censur i massmedia, för att dölja hela skalan av problemet från offentligheten. Men jag misstänker att den viktigaste anledningen har att göra med den extremt antimaskulina hållningen hos feminismen som har genomsyrat Skandinavien under decennier.

Den manliga beskyddarinstinkten kommer inte igång, eftersom skandinaviska kvinnor outtröttligt har arbetat på att radera den, tillsammans med allting annat som stänker av traditionell maskulinitet. På grund av det har feminismen i hög grad försvagat Skandinavien, och kanske Västerens civilisation som helhet.

Det enda stora politiska partiet i Norge som har uttryckt någon seriös opposition till galenskapen av muslimsk immigration är det högerinriktade Fremskrittspartiet. Detta är ett parti som får omkring två tredjedelar eller även 70% manliga röster. På den motsatta änden av skalan har vi det socialistiska vänsterpartiet, med två tredjedelar eller 70% kvinnliga röster.

De partier som är mest kritiska till den nuvarande invandringen är typiska manliga partier, medan dem som hyllar det multikulturella samhället är dominerade av feminister. Och på andra sidan Atlanten, om bara amerikanska kvinnor hade röstat skulle USAs president under 9/11 heta Al Gore, inte George Bush.

Standardförklaringen i mitt land för denna könsklyfta i röstningsmönster är att män är mer "främlingsfientliga och själviska" än kvinnor, som är mer öppensinnade och innehar en större förmåga att visa solidaritet med utomstående. Det är en möjlighet.

En annan är att män har traditionellt haft ansvaret för att skydda "stammen" och upptäcka en fiende, en nödvändighet i en hård och skoningslös värld. Kvinnor är mer naiva, och mindre villiga att rationellt tänka igenom de långsiktiga konsekvenserna av att undvika konfrontation eller att handskas med otrevliga verkligheter nu.

Har inte feministerna alltid påstått att världen skulle vara en bättre plats med kvinnor i förarsätet, därför att de inte skulle offra sina egna barn? Tja, är inte det exakt vad de gör nu? Leende röstar de på partier som håller dörrarna öppna för muslimsk immigration, samma muslimer som kommer att angripa deras barn i morgon?

En annan möjlighet är att Västfeminister inte kan konfrontera muslimsk invandring av ideologiska skäl. Många av dem är tysta om islamiskt förtryck av kvinnor därför att de också har omfattat en "Tredje-Världen-ism" och anti-västliga uppfattningar. Jag ser vissa bevis som stöd för denna tes.

Den amerikanska författarinnan Phyllis Chesler har skarpt kritiserat sina systrar i böcker såsom *Feminismens Död*. Hon känner att för många feminister har övergett sitt åtagande för frihet och "blivit fega flockdjur och grymma totalitära tänkare," och därmed inte kan konfrontera islamisk terrorism. Hon målar ett porträtt av nuvarande USAs universitets-kampusar som stöpta i en "en ny och diabolisk Mccarthyism" frammanad av vänstervriden retorik.

Chesler har en poäng där. Att döma från många feministers retorik kommer all världens förtryck från Västerens män, som förtrycker både kvinnor och icke-västliga män. Muslimska immigranter är "med-offer" i denna diagonal.

Som bäst är de patriarkala grisar, men inte värre än Västerens män. Många västliga universitet har kurser fyllda av hat mot män som skulle vara otänkbart om det var omvänt.

Det är varför skandinaviska feminister inte kallar på de skandinaviska männen att visa en mer traditionell maskulinitet och skydda dem mot aggression från muslimska män. De flesta norska feminister är också passionerade antirasister som motsätter sig varje steg att begränsa den muslimska immigrationen som "rasism och xenofobi."

Totalitära feminister i Norge hotar att stänga ner privata företag som vägrar att rekrytera åtminstone 40 procent kvinnor till sina styrelser[4] till 2007, en sovjet-stilad reglering av ekonomin i könsjämlighetens namn. Jag har hört kommentarer från socialistiska politiker och vänster-kommentatorer i olika tidningar, såsom de pro-multikulturella och feminist –

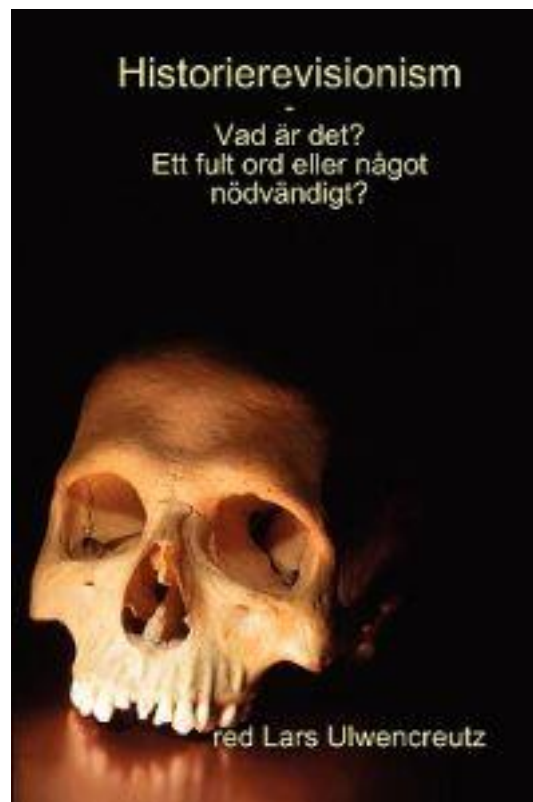
kritikerna skulle kalla kvinnlig överhöghet – nyhetstidning Dagbladet, argumentera att vi bör kvotera in muslimska immigranter också.

Det som började som en radikal feminism har följaktligen gradvis blivit jämlikhetssträvan, kampen mot “diskriminering” av alla sorter, idén att alla grupper av människor borde ha en jämlik del av allting och att det är statens skyldighet att se till att det åtföljs.

Ett grundexempel på detta är Norges Ombud för Könsjämlighet, som år 2006 blev jämlikhets- och antidiskriminerings- Ombud[5]. Ombudets plikter är “att stödja jämlikhet och bekämpa diskriminering på grund av kön, etniskt ursprung, sexuell läggning, handikapp och ålder.”

Västerns feminister har kultiverat en kultur av offermentalitet i Väst, där du får politisk makt genom din status i offer-hierarkin. På många sätt är just det här vad Politisk Korrekthet handlar om.

De har också krävt, och i stora drag fått, en omskrivning av historieböckerna mot en påstådd historisk partiskhet; deras världssyn har nått skolans läroplan, fått en faktisk hegemoni i media och lyckats porträttera sina kritiker som “trångsynta.” De har även lyckats förändra det faktiska språket vi använder, för att göra det mindre kränkande. Radikala feminister är den politiska korrekthetens avantgarde.

När muslimer, som mer än alla andra vill presentera sig själva som offer, kommer in i Väststater, märker de att mycket av deras arbete redan har gjorts åt dem.

De kan använda en för-etablerad tradition med att påstå sig vara offer, kräva statligt ingripande och kanske kvoter för att nå dit, såväl som fullständig omskrivning av historien och offentliga kampanjer mot trångsynthet och hets mot folkgrupp.

Västerens feminister har därmed förberett vägen för den makt som vill nedmontera Västerens feminism, och hamna i säng, ibland rent bokstavligt, med det folk som vill förslava dem.

Den svenska marxistpolitikern Gudrun Schyman har föreslagit en skatt[6] som kollektivt skulle beskatta svenska män för våld mot kvinnor. I ett tal år 2002 uttryckte samma Schyman sin beryktade position att svenska män var precis som talibaner. En manlig kolumnist i tidningen Aftonbladet svarade med att säga att Schyman hade rätt[7]: Alla män är som talibaner.

Ironin är att i en islamisk stat liknande den som talibanerna etablerade i Afghanistan, betalar särskilda grupper människor, i det här fallet icke-muslimer, en speciell straffskatt bara på grund av vem de är, inte på grund av vad de tjänar. Radikala feminister såsom Ms. Schyman är på det sättet närmare talibanerna än de västliga männen, fast jag är ganska säker på att ironin är fullständigt bortslösad på dem.

Schymans stridsrop är "Död åt kärnfamiljen!" Jag har hört samma slogan upprepas av unga norska feminister på senare år. Schyman sjöd att dagens familjebildning är "byggd på en grund av traditionella könsroller där kvinnor är underordnade männen. Könshierarkin, för vilken våldet mot kvinnor är det ultimata uttrycket, har cementerats." "Konservativa vill stärka familjen. Jag ser det med stor oro."

År 2000 gick den svenska feministen Joanna Rytel och aktionsgruppen Unfucked Pussy upp på scenen under live sändningen av Miss Sweden tävlingen. Hon har också skrivit en artikel som hette "Jag kommer aldrig att föda en vit man[8]," i den stora svenska dagstidningen, Aftonbladet, år 2004.

Rytel förklarade varför hon hatar vita män — de är själviska, utnyttjande, egenkära, och sexgalna— och för att förtydliga mig, tillade hon, "inga vita män tack... jag skulle spy på dem, tack så väldigt mycket."

Misandry, hatet mot män, är inte nödvändigtvis mindre förhärskande än misogyny, hatet mot kvinnor. Skillnaden är att den förra är mycket mer socialt acceptabel.

Om allt förtryck kommer från Västerens män så blir det logiskt att försöka försvaga dem så mycket som möjligt. Om du gör det så väntar ett paradiset av frid och jämlikhet på andra sidan regnbågen. Stora gratulationer till Västeuropeiska kvinnor. Ni har lyckats att trakassera och förlöjliga era egna söner till att undertrycka många av deras maskulina instinkter. Till er förvåning kom ni inte in i ett feministiskt Nirvana, men beredde vägen till ett utvecklande islamiskt helvete.

Det är korrekt som feministerna påstår, att ett hyper-feminint inte är så destruktivt som ett hyper-maskulint samhälle. Haken med ett för mjukt samhälle är att det inte är bestående. Det kommer att mosas så fort det konfronteras med mer traditionella, aggressiva sådana.

Istället för "att få allt," riskerar Västerens kvinnor att förlora allting. Vad ska liberala feminister göra när de står inför ett aggressivt gäng av muslimska pojkspolingar? Bränna sina behåar och kasta pocketversionen av Vagina Monologer på dem?

Kanske kvinnor kan lyckas göra om sina män till dörrmattor, men det blir på bekostnad av att göra så mot sin nation och till hela civilisationen dessutom. Enligt den italiensk-amerikanska feministen Camille Paglia; "Om civilisationen hade lämnats i kvinnliga händer

skulle vi fortfarande bo i gräshyddor.” Det kanske är en överdrift, men manlig energi är definitivt en drivkraft i alla dynamiska kulturer.

Muslimskt anti-kvinnligt våld i Väst är ett symptom på nedbrytningen av den feministiska utopin. Friheter behöver tvingas fram med våld eller ett trovärdigt hot om våld, annars är det meningslöst. Även då kvinnor kan ta steg för att skydda sig kommer det primära ansvaret för skydd förmodligen alltid att ligga på männen.

Kvinnor kommer därför bara att ha så mycket frihet som deras män är villiga och kapabla att garantera dem. Det är en stor brist i många feministiska teorier att de inte kan erkänna det.

Skillnaden mellan kvinnors rättigheter och kvinnors illusioner definieras av en Smith and Wesson, inte av en Betty Friedan eller en Virginia Wolf.

Författaren Lars Hedegaard i Danmark köper inte teorin om att kvinnor godkänner muslimsk immigration på grund av irrationell naivitet eller ideologisk övertygelse. Han tror att de helt enkelt vill ha det så, som han skriver i en kolumn med titeln “Drömmen om underkastelse.” Han noterar faktiskt, såsom jag gör, att kvinnor i högre grad än män stödjer partier som är öppna för mer muslimsk immigration.

Varför så, med tanke på att det finns knappt ett enda muslimskt majoritetsområde i världen där kvinnor har samma rättigheter som män? Och Hedegaard ställer en provokativ fråga: Är kvinnor dummare och mindre upplysta än män, eftersom de i så stort antal bereder vägen för sin egen underkastelse?

Han kommer fram till ett lika provokativt svar: “När kvinnor bereder vägen för sharia så är det förmodligen för att kvinnor vill ha sharia.” De vill inte ha frihet eftersom de attraheras av underkastelse och betvingande.

Den engelska författarinnan Fay Weldon har noterat att “För kvinnor är det någonting väldigt sexuellt lockande med underkastelse.” Och som Hedegaard torrt noterar, att om underkastelse är vad många kvinnor söker är de feminiserade danska männen är tråkiga jämfört med öken shejker som för bjudet dig att gå ut utan tillstånd.

Muslimer vill gärna påpeka att det är fler kvinnor än män i väst som konverterar till islam, och det är faktiskt delvis sant. Islam betyder “underkastelse.” Finns det någonting i

underkastelse som är mer attraherande för vissa kvinnor än vad det är för de flesta män? Ger kvinnor för lätt upp inför makt?

I en tidningsartikel om svenska kvinnor som konverterar till islam[9] verkar attraktionen till det islamiska familjelivet vara ett gemensamt drag bland kvinnliga konvertiter. Flera av dem påstår att i islam är mannen mer rationell och logisk, medan kvinnan är mer emotionell och vårdande.

Det betyder att kvinnan bör vara den som tar hand om barnen och sköter hushållet, medan mannen bör vara den som arbetar och försörjer familjen. Många av kvinnorna känner att deras liv saknar känsla och mening, men kristendomen verkar inte vara ett relevant alternativ för dem.

Utseendefixeringen i vårt moderna samhälle och de hårdare levnadsvillkoren för kvinnor, som både ska ha karriär och sköta hushållet, spelar också roll. Vilket är märkligt, med tanke på att det var kvinnorna själva, uppmuntrade av moderna programledare på TV såsom Oprah Winfrey, som talade om "att få allt"; det var inte männen.

Män vet att ingen kan "få allt," du måste offra någonting för att få någonting. Kanske kvinnor hade upptäckt att arbetslivet inte var allt som det sades vara? Allmänt sett dör män flera år före kvinnor över hela världen.

Intrigen av romanförfattaren Dan Browns Da Vinci Koden är att den moderna kristendomens historia var en stor patriarkal komplott för att beröva kvinnorna de rättigheter de borde haft före detta, under tiden för "Den heliga kvinnligheten" och fertilitets-gudinnorna som alltid var barfota och gravida.

Men om så är fallet, hur kommer det sig att kvinnor utgör majoriteten av Europas kyrkobesökare? Varför söker sig kvinnor av egen fri vilja till dessa förtryckande patriarkala religioner? Kanske den franske filosofen Ernest Renan var på någonting när han kallade kvinnor "det gudfruktiga könet." Behöver kvinnor religion mer än män?

Testar feministerna helt enkelt ut männens gränser i hopp om att finna någon ny balans mellan könen, eller testar de männen för att finna ut vilka män som är starka nog att stå upp mot deras krav, och på det sättet vilka män som kan stå upp mot andra män å deras vägnar?

Jag hörde en kvinna som var en rabiät feminist på 1970-talet som senare klagade på hur många familjer de bröt upp och förstörde. Hon var överaskad över reaktionen, eller brist på reaktion, från männen: "Vi var fruktansvärda. Varför stoppade ni inte oss?"

I psykiatrin ser man kvinnliga patienter betydligt oftare med självtillfogade skador eller självdestruktivt beteende än män, som tenderar att rikta sin aggression utåt. Det är också ett välkänt faktum att många kvinnor skuldlägger sig själva för våldsamma män, och ursäktar sina plågoandars beteende.

Har Väst adopterat några av de negativa karaktärsdragen i det kvinnliga psyket? Det nyfeminiserade Väst blir attackerat och våldtaget av araberna och den islamiska världen, och fortsätter att skuldlägga sig själv, och samtidigt bli fascinerad av sina marodörer. Väst betar sig därmed på samma sätt som en självföraktande kvinna mot en misshandlande man.

Virginia Woolf lovprisar i sin bok Ett Eget Rum geniet hos William Shakespeare[10]: "Om en människa någonsin fått sitt verk så fullständigt välformulerat så var det Shakespeare. Om någons sinnevärld var så bländande, obehindrat, tänkte jag, och gick tillbaka till bokhyllan, så var det Shakespeares sinnevärld."

"Låt mig fantisera, eftersom fakta är så svårt att hitta, vad skulle ha hänt om Shakespeare hade en fantastiskt begåvad syster, som hette Judith, kan vi säga." "Hans extraordinärt begåvade syster, kan vi anta, stannade hemma.

Hon var lika äventyrlig, lika fantasifull, lika spänd på att se världen som han var. Men hon skickades inte till skolan. Hon hade ingen chans att få lära sig grammatik och logik, förutom att läsa Horace och Virgil." Hon "tog livet av sig en vinternatt och ligger begravd vid någon korsväg där omnibussarna nu stannar utanför the Elephant and Castle."

Feminister hävdar att anledningen till varför kvinnor inte har varit lika många inom politik och vetenskap som män beror på det manliga förtrycket av kvinnor. En del av det är sant. Men är det hela historien?

Att vara man betyder att man måste bevisa någonting, att åstadkomma någonting, på ett större sätt än vad det gör för kvinnor. Därutöver faller ansvaret för barnuppfostran alltid tyngre på kvinnor än på män.

Ett modernt samhälle kan minska dessa hinder, men kommer aldrig att fullständigt ta bort dem. Av dessa praktiska anledningar är det inte troligt att kvinnor någonsin kommer att bli lika många som männen inom politik eller på den högsta företagsnivån.

Christina Hoff Sommers, författarinnan av Kriget Mot Pojkar, påpekar att[11] "*efter nästintill 40 år av feministisk agitation och könsneutrala pronomen så är det fortfarande männen som är betydligt mer trovärdiga än kvinnor till en politisk karriär, starta företag, skaffa patent, och göra stora saker.*

Män fortsätter att berätta de flesta skämten och skriver den största mängden ledarmaterial och brev till redaktörer. Och — fatalt nog för feminister som drömmer och längtar efter social androgyni — har männen knappast rubbats från sin ovilja till en lika uppdelning av hushållsarbete och barnuppfostran. Dessutom verkar kvinnor tycka om manliga män."

Hon noterar också att "En av de minst besökta minnesplatserna i Washington är en staty nere vid vattnet som firar minnet av de män som dog på Titanic. Sjuttiofyra procent av de kvinnliga passagerarna överlevde olyckan den 15 april 1912 medan 80 procent av männen gick under. Varför?

Därför att männen följde principen “kvinnor och barn först”. “Monumentet, en 5,4 m manlig granitfigur med armarna utsträckta från sidorna restes av ”Amerikas kvinnor” år 1931 för att visa sin tacksamhet. På inskriptionen kan man läsa:

“Till de modiga män som gick under i Titanics haveri. [...] De gav sina liv så att kvinnor och barn skulle räddas.”

Simone de Beauvoirs beryktade ord, “Den som är inte född, blir en kvinna.” Hon menade att de skulle avvisa all motivation från naturen, samhället och konventionell rationalitet. Beauvoir fördömde äktenskapet och familjen som en “tragedi” för kvinnor, och jämförde barnsbörd och omvårdnad med slaveri.

Konstigt nog så klagar många kvinnor efter decennier av feminism på det faktum att Västerens män idag tvekar att gifta sig. Här är kolumnist Molly Watson[12]:

Vi är också ganska välunderrättade om varför vår generation är sena med att skaffa barn — och det har ingenting att göra med dålig framgång hos arbetsgivare eller hälsoplanerare. Inte heller, trots ändlösa tidningsartiklar om saken, har det att göra med affärskvinnor som sätter sina karriärer framför sina barn.

Jag känner ingen kvinna i min ålder som säger att de är lyckligare än någonsin efter att ha blivit redaktör, eller VD, eller kirurg, eller advokat. Men nu när vi har en generation av emotionellt omogna män som verkar se äktenskap som det sista de gör innan de dör så har vi inga andra alternativ än att vänta.

Vad hände med denna slogan “En kvinna behöver en man som en fisk behöver en cykel”? Jag skulle bara vilja påminna Ms. Watson att det faktiskt är kvinnorna som började hela den här “ensam är bäst” kulturen som nu genomsyrar mycket av Väst.

Eftersom kvinnorna satte igång de flesta skiljsmässorna och en skiljsmässa kan potentiellt betyda finansiell ruin för en man så skulle det verkligen inte vara för överaskande att många män tvekar att över huvud taget bli inblandad. Som en man beskriver det: “Jag tror inte jag ska gifta mig igen. Jag har precis hittat en kvinna men jag vill inte ge henne ett hus.”

Samtidigt har kvinnorna under de senaste decennierna gjort det mycket lättare att skaffa sig en flickvän utan att gifta sig. Så kvinnor gör det mer riskfyllt att gifta sig och lättar att förbli ogifta, och sedan undrar de varför inte män “vill anförtro sig?” Kanske för många kvinnor inte riktigt hade tänkt igenom den här feministgrejen tillräckligt innan de hoppade ombord på den?

Den senaste vågen av radikal feminism har svårt skadat familjestrukturen i Västvärlden. Det är omöjligt att höja födelsetalen till ersättningsnivå innan kvinnor duger att fostra barn, och innan män är villiga att över huvud taget gifta sig.

Människor är sociala varelser, inte ensamvargar. Vi är skapade att leva med partners. Äktenskap är inte en "konspiration att förtrycka kvinnor", den är anledningen till att vi finns. Och det är heller inte något religiöst. Enligt strikt ateistisk Darwinism är syftet med livet att reproducera.

En studie från Förenta Staterna[13] identifierade huvudbarriärerna för män att få ihop knuten. I toppen på listan var deras förmåga att få sex utan äktenskap lättare än förr. Det andra var att de kan ha fördelarna med att ha fru genom sammanboende hellre än att gifta sig.

Rapporten lägger vikt på kommentarer av Ross Cameron, parlamentssekreteraren till ministern för familje- och samhällstjänster, som bannade australiska män och skyllde Australiens uppdykande fertilitetskris på männens förbindelse-fobi.

"Huvudanledningen till att unga kvinnor säger att de inte kan komma igång med att få barn är att de inte kan hitta en karl de tycker om och som vill binda sig," sa han. "*Denna förbindelse- aversion i den australiensiska manligheten är ett verkligt problem.*"

Barbara Boyle Torrey och Nicholas Eberstadt skriver om[14] en betydande avvikelse i fertilitet mellan Kanada och USA: "Nivåerna av kanadensiska och amerikanska långsiktiga trender i ålder från första äktenskap, första födslar, och civilrättsliga föreningar är konsekvent med avvikelsen i totala fertilitetsgrader i de två länderna.

Men ingen avvikelse i dessa intilliggande variabler är stor nog att förklara den mycket större avvikelsen i fertilitet." "Förändrade värderingar i USA och Kanada kan bidra till fertilitetsavvikelsen.

Ju starkare roll männen har i amerikanska familjer och större religiositet hos amerikanerna är positivt associerat med fertiliteten, och den senare är också en stark förutsägare för negativa attityder mot abort. Kvinnor i Kanada blir sambor oftare och väntar längre än amerikanska kvinnor med att gifta sig, och får barn senare och mindre ofta."

I Europa skriver Newsweek om[15] hur flockar av vargar nu kommer tillbaka i Centraleuropeiska regioner: "För hundra år sedan dödade en spirande landkrävande befolkning de flesta av Tysklands vargar." "Vår vykortssyn på Europa är trots allt om en kontinent där varje kvadratmeter land länge har brukats, inhägnats och bosatts.

Men framtidens kontinent kan se ganska annorlunda ut. "Stora delar av Europa kommer att åter naturaliseras," säger Reiner Klingholz, ledare för Berlin institutet för befolkningsutveckling. Björnar är tillbaka i Österrike. I Schweiziska alpiska dalar har gårdar blivit utmönstrade och skogen återerövrar dalen. I delar av Frankrike och Tyskland har vildkatter och fiskgjusar återetablerats på området."

"I Italien är fler än 60 procent av landets 2,6 miljoner bönder åtminstone 65 år gamla. När de dör ut kommer många av deras gårdar att bli en del av de 6 miljoner hektar (en tredjedel av Italiens jordbruksland) som redan har övergivits."

"Med EU ensamt behövs omkring 1.6 miljoner immigranter per år över sin nuvarande nivå för att hålla den arbetsföra befolkningen stabil från nu och till år 2050, en mycket troligare källa av migranter skulle vara Europas muslimska grannar, vars unga populationer är satta att i det närmaste fördubblas på samma tid."

Det är siffror som dessa som har förorsakat Phillip Longman att förutse "Patriarkatets återvändo[16]" och tillkännage att "konservativa kommer att ärva jorden:"

"Bland de stater som röstade för President George W. Bush år 2004 är fertilitetsgraden 12 procent högre än i stater som röstade för Sen. John Kerry." "Det visar sig att Europeer som mest vill identifiera sig själva som "världsmedborgare" också är dem som minst troligt skaffar barn."

"Den stora skillnaden i fertilitetsgraden mellan sekulära individualister och religiösa eller kulturkonservativa förebådar en vidsträckt demografiskt drivenförändring i moderna samhällen." "Morgondagens barn kommer därför att till största delen vara ättlingar av ett jämförelsevis smalt och kulturkonservativt segment i samhället."

“Förutom den större fertiliteten hos konservativa segment av samhället kommer tillbakarullningen av välfärdsstaten påtvingad av ålder och nedgång hos befolkningen att ge dessa element en ytterligare fördel i överlevnaden.” “Folk kommer att upptäcka att de behöver fler barn för att säkra sina gyllene år, och de kommer att försöka binda sina barn till sig genom att inpränta traditionella religiösa värderingar.”

Denna sista punkt är värd att dröja vid. Den detaljerade välfärdsstats-modellen i Västeuropa etiketteras ofta som “dadda-staten,” men kanske den också kunde kallas “äkta man-staten.” Varför? Tja, i ett traditionellt samhälle har de äkta männen rollen av att fysiskt skydda och finansiellt sörja för kvinnorna.

I vårt moderna samhälle har en del av denna uppgift helt enkelt blivit “outsourcat” till staten, vilket förklarar varför kvinnor över lag ger ett oproportionerligt stöd till hög beskattning och välfärdsstats-partier. Staten har helt enkelt blivit ett substitut för mannen, upprätthålllet av beskattning av deras äkta män.

Det bör nämnas att om denna välfärdsstat av någon anledning skulle sluta fungera[17], till exempel på grund av ekonomiska eller säkerhetsmässiga tryck orsakad av muslimsk immigration skulle Västerås kvinnor plötsligt upptäcka att de inte är fullt så oberoende från män som de vill tycka.

I det fallet är det begripligt att vi kommer att se en återvändo till den modernt traditionella “tillhandahåll och skydda” maskuliniteten, som folk, och särskilt kvinnor, kommer att behöva stöd av den utbyggda kärnfamiljen för att klara.

En annan fråga är fastän länder såsom Norge och Sverige gillar att porträttera sig som tillflyktsorter för könsjämlighet har jag hört besökare av dessa länder kommentera att könen är förmodligen längre ifrån varandra här än någon annan stans i världen.

Och Jag är beredd att tro det. Radikal feminism har fött misstänksamhet och fientlighet, inte samarbete. Och vad mer är att det har inte på något sätt raderat den grundläggande sexuella attraktionen mellan feminina kvinnor och maskulina män. Om folk inte finner detta i sitt eget land så reser de till ett annat land och kultur för att finna det, vilket i vår globaliserade tid är lättare än någonsin.

Ett ökande antal skandinaviska män finner sina fruar i Ostasien, Latinamerika eller andra nationer med en mer traditionell syn på feminitet, och ett antal kvinnor finner partners från mer konservativa länder också.

Inte alla förstås, men trenden är omisskännlig och markant. Skandinaver firar "könsjämlighet," och reser till andra sidan jorden för att finna någon som faktiskt är värd att gifta sig med.

För att summera måste det sägas att radikal feminism har varit en av de viktigaste orsakerna till den nuvarande svagheten hos Västerens civilisation, både kulturellt och demografiskt.

Feminister, ofta med en marxistisk världssyn, har varit en avgörande komponent i etablerandet av den kvävande offentliga censuren i politisk korrekthet i Västerens nationer. De har också svårt försvagat den västliga familjestrukturen, och bidragit till att göra Väst för mjukt och självföraktande för att kunna handskas med aggression från muslimer.

Fastän feminismen har strövat iväg in i extremism betyder det inte att alla deras idéer är fel. Kvinnorörelsen kommer att göra bestående förändringar. Kvinnor har fått positioner som ansetts otänkbara för bara några decennier sedan. Vissa saker är oåterkalleliga.

Kvinnor styr ganska mycket männens privata liv. Äktenskapet brukade vara en handelsvara: Kvinnlig omvårdnad och stöd för manlig finansiell och social säkerhet. I en modern värld behöver inte kvinnorna männens finansiella stöd lika mycket som de gjorde tidigare, medan män behöver kvinnornas emotionella stöd precis lika mycket som vi alltid har gjort.

Maktbalansen har förändrats till kvinnornas fördel, men den situationen kanske inte varar för evigt. Det här behöver inte vara dåligt. Kvinnor vill fortfarande ha en partner. Men det krävs män för att vara mer fokuserade på att göra sitt bästa.

En studie som forskare har gjort på Köpenhamns universitet kom fram till att skiljsmässo är länkad till dålig hälsa, speciellt bland män[18]. Forskningen indikerar att dödstonen för ensamstående eller frångångna män i åldrarna 40-50 är dubbelt så hög som för andra grupper.

Forskningen har räknat på om det skulle vara andra faktorer som kunde leda till en tidig död — såsom mental sjukdom och att ha en uppväxt under dåliga sociala förutsättningar. "Med tanke på den stora mängden barn som växer upp i splittrade hem tror vi att den studien är väldigt relevant".

“Det bevisar att skiljsmässa kan ha allvarliga konsekvenser,” och att vi måste ha en strategi att förhindra detta. John Aasted Halse, psykolog och författare till ett stort antal böcker om skiljsmässa, håller med.

Den uppenbara motsägelsen mellan kvinnlig dominans på mikronivå och manlig dominans på makronivå kan inte så lätt förklaras i sammanhang av ett “svagare/starkare kön”. Jag kan förutsätta att manlighet är först och främst någon sorts nervös energi, någonting som återstår att bevisa.

Detta kan ge både positiva och negativa resultat. Manlig numerisk dominans i vetenskap och politik, såväl som i kriminalitet och krig, är länkat till detta. Kvinnor har inte denna drift att bli bekräftade så mycket som män har. På sätt och vis är det här en styrka. Därför tror jag att termerna “Det rastlösa könet” för män och “Det självbehärskade könet” för kvinnor är mer tillämpligt och förklarar olikheterna bättre.

Daniel Pipes keeps saying that the answer to radical Islam is moderate Islam. There may not be any such thing as a moderate Islam, but there just might be a moderate feminism, and a mature masculinity to match it.

I boken Manlighet, erbjuder Harvey C. Mansfield vad han kallar ett modest försvar av manligheten. Som han säger, “Manlighet verkar emellertid vara omkring fifty-fifty på gott och ont.” Manlighet kan vara ädel och heroisk, som männen på Titanic som offrade sina liv för “kvinnor och barn först,” men den kan också vara dårlig, envig, och våldsam.

Många män tycker att det är kränkande att höra att islamiskt våld och hedersmord har något att göra med maskulinitet, men det gör det. Islam är en komprimerad version av alla de mörkaste aspekterna av maskuliniteten. Det bör vi avvisa. Män förlorar också sin frihet att tycka och säga vad de vill i islam, men inte kvinnor.

Men, även en moderat version av feminism kunde visa sig dödlig för islam. Islam överlever genom det extrema förtrycket av kvinnor. Berövade av detta kommer islam att kvävas och dö. Det är sant att Väst fortfarande inte har funnit formeln för den perfekta balansen mellan män och kvinnor på 2000-talet, men arbetar åtminstone på den frågan.

Islam sitter fast i 600-talet. Vissa män klagat på förlusten av maskulin känsla i den moderna världen. Kanske en meningsfull sådan kunde vara att se till att våra systrar och döttrar växer upp i en värld där de har rätt till utbildning och ett fritt liv, och skydda dem mot islamisk barbarism. För det kommer att behövas.

Sources:

<http://www.brusselsjournal.com/node/1300>

1. <http://www.brusselsjournal.com/node/1174>
2. <http://www.brusselsjournal.com/node/840>, <http://www.brusselsjournal.com/node/1105>
3. <http://fjordman.blogspot.com/2005/04/confessions-of-ex-feminist.html>
4. <http://fjordman.blogspot.com/2005/12/gender-quota-set-for-company-boards-of.html>
5. http://www.ldo.no/index.php?option=com_content&task=view&id=33&Itemid=46
6. <http://www.spectator.se/stambord/index.php?p=240>
7. <http://www.aftonbladet.se/vss/nyheter/story/0,2789,135732,00.html>
8. <http://www.aftonbladet.se/vss/debatt/story/0,2789,461311,00.html>
9. <http://littlegreenfootballs.com/weblog/?entry=20593&only>
10. <http://etext.library.adelaide.edu.au/w/woolf/virginia/w91r/chapter3.html>
11. http://www.weeklystandard.com/Utilities/prINTER_preview.asp?idArticle=12041&R=EBF131C9C
12. <http://fjordman.blogspot.com/2005/10/trouble-with-men-or-with-women.html>
13. <http://www.smh.com.au/articles/2002/06/26/1023864608383.html?oneclick=true>
14. <http://www.policyreview.org/aug05/torrey.html>
14. <http://52.087.5.054plusf94:PBmluvT813218971489KΦ>
15. <http://www.msnbc.msn.com/id/8359066/site/newsweek/>
16. <http://www.keepmedia.com/pubs/ForeignPolicy/2006/03/01/1332578>
17. <http://www.brusselsjournal.com/node/1234>
18. <http://www.cphpost.dk/get/95907.html>

Feminism leder till förtryck av kvinnor

Enligt Heather Macdonald[1] är det feministiska övertagandet av Harvard överhängande. Universitetet ska till att utnämna till ny president den radikala feministen Drew Gilpin Faust, efter Lawrence Summers allt för korta regim. Summers våghalsigt ärliga spekulationer om kvinnor och vetenskap styrkte den feministiska hållningen om fakultetsanställning och gynnande. Arbetsgruppen vann en 50 miljoner dollar engagemang för att öka fakultetets "mångfaldsinsatser" på Harvard.

Som universitetets president hade Lawrence Summers år 2005 ett tal[2] där han vågade föreslå att naturliga skillnader mellan män och kvinnor kunde förklara varför män får fler platser som topp-vetenskapsmän än kvinnor.

Det här är en rimlig tes. Enligt Dr Paul Irwing[3] vid Manchester Universitet finns det två gånger så många män med en IQ på 120-plus som det finns kvinnor, och 30 gånger så många med en IQ på 170-plus. Det finns andra studier som indikerar liknande, oproportionerligt antal av män bland dem med extremt hög intelligens.

Förresten, även om Summers kan ha haft fel så är det farligt att köra in på en väg där viktiga frågor inte har debatterats alls. En av kännetecknen för Västerens civilisation har varit vår hunger efter att ställa frågor om allting.

Politisk korrekthet är därför anti-västlig både i dess form och avsikt. Det bör noteras att i detta fall formerade feministerna förtruppen till politisk korrekthet[4], samma ideologi som har förblindat våra universitet om det islamiska hotet.

Det gör det ännu värre när vi vet att andra feminister i den akademiska världen bedyrar att slöjan, eller även burkan, representerar "en alternativ feminism." Dr. Wairimu Njambi är en assisterande professor av "Kvinnostudier" vid Florida Atlantic University.

Mycket av hennes forskning är tillägnad att flytta fram uppfattningen att den grymma praktiken med kvinnlig genital stympning (FGM) faktiskt är en triumf för feminismen och att det är hatpropaganda att antyda något annat. Enligt Njambi förevigar "anti-FGM resonemanget ett kolonialistiskt antagande genom att globalisera en speciellt västlig bild av en "normal" kropp och sexualitet."

Harvard universitetet mottog nyligen en 20 miljoner dollar donation[5] från Prins Al-Waleed bin Talal bin Abdul Aziz Al-Saud, en medlem av den saudiska kungafamiljen, för att finansiera islamiska studier. Detta kommer utan tvekan att användas för att påverka läroplanen till att bli vänskapligare och mindre "islamofobisk."

Senior Västliga institutioner för högre utbildning såsom Harvard tjänar därmed samtidigt som avloppskanal för Saudis islamiska propaganda och för vänstervridna radikala feminister.

Detta kan på ytan se ut som en paradox, men på olika sätt misskrediterar båda grupperna traditionell västlig kultur genom att belysa dess "historia av förtryck och orättvisa," och de båda undertrycker ideologiska avhoppare och förtrycker kritik av deras heliga doktriner. Kanske feministerna inte lyssnade på Harvard Professor Charles Fried, som har varnat[6] att "Den största fienden mot friheten har alltid varit någon vision om det goda."

Feminism har skadat oss genom uppmuntran av offentlig acceptans för intellektuellt hyckleri, som senare beredde vägen för islamisk infiltration. Det officiella mantrat är att män och kvinnor inte bara är lika utan identiska, men att samtidigt är kvinnor också på något sätt överordnade.

Båda dessa påståenden kan inte, logiskt sett, vara sanna samtidigt, och ändå har de gjorts samtidigt. Denna skriande dubbelmoral avspeglar den för multikulturalism, där alla kulturer är jämlika men Västerens kultur är underlägsen och ond.

Detta är en teknik som kallas Undertryckande Tolerans av kulturmarxisten Herbert Marcuse år 1965. Kort sagt, de som anses tillhöra "dominanta" grupper i samhället bör få sin yttrandefrihet undertryckt av progressiva och radikala, och helt enkelt förnekas tillgång till diskussionsforum, för att reglera det "institutionella förtrycket" i samhället.

Marcuses idéer[7] hade en stor verkan på 1960- och -70 talen. Han förespråkade också fri sex utan några restriktioner som en metod att befria folk från religiös moralitet.

Prof. Bernard Lewis varnade[8] i The Jerusalem Post att islam snart kunde bli den dominanta makten i Europa "Europeerna förlorar sitt eget självförtroende," sa han. "De har ingen respekt för sin egen kultur" och har "kapitulerat" på varje fråga angående islam i en stämning av "självförnedring och politisk korrekthet."

Fastän Mr. Lewis inte sa så, är det här till en betydande utsträckning resultatet av decennier av demonisering från vänstervridna akademiker, inklusive radikala feminister. Målet för den radikala feminismen handlade aldrig om jämlikhet mellan könen, utan kärnfamiljen skulle förstöras, och maktstrukturerna i samhället i stort.

Som Ellen Willis, självutnämnd demokratisk socialist och grundare av Rödstrumporna, en radikal feministgrupp från 1969, uttalade[9] till vänsterrörelsen The Nation år 1981: "Feminism är inte bara en fråga eller en grupp frågor, det är högteknologi av en revolution i kulturella och moraliska värderingar.

[...] Målet för varje feministisk reform, från legal abort [...] till daghemsprogram är att underminera traditionella familjevärderingar." Feminist ikonerna Simone de Beauvoir uttalade[10] att "ingen kvinna ska tvingas stanna hemma för att fostra sina barn [...] för om det finns ett sådant val kommer för många kvinnor att göra det valet."

Tja, efter två generationer av Andra Vågen feminism har Ms. Willis och Ms. Beauvoir fått som de ville: Västvärlden uppvisar skyhöga skilsmässosiffror och rasande födelsetal som

leder till ett kulturellt och demografiskt vakuum som gör oss sårbara för ett övertagande av... islam. Och feministerna är fortfarande inte tillfredsställda.

Leksaksforskaren Anders Nelson vid Sveriges Kungliga institut för teknologi har varnat[11] att leksaker har blivit allt mer könssegregerade under de senaste femton åren: "Folk förklarar ofta [sina leksaksinköp] med att säga att pojkar och flickor vill ha olika saker.

Men för att barnen ska kunna reflektera över [de leksaker] de får, måste de vuxna öppna barnens ögon för [nedärvda köns-] strukturer. För barnen är dessa [köns-] roller mer o- ifrågasatta och instinktiva." Mr. Nelson uppmuntrade föräldrarna att ge mer könsneutrala julklappar. Med andra ord, inga Barbiedockor för flickor och inga bilar för pojkar. Detta är resultatet av en kultur som förstörts av politisk korrekthet.

Den svenska marxistiska politikern Gudrun Schyman har föreslagit[12] en kollektiv skatt för svenska män för våld mot kvinnor. I ett tal år 2002 yttrade samma Schyman den beryktade positionen att svenska män var precis som den islamiska Taliban regimen i Afghanistan. En manlig kolumnist i den nationella tidningen Aftonbladet svarade med att säga att Schyman hade rätt: Alla män är som Talibaner.

Misandry, hatet mot män, är inte nödvändigt mindre framträdande än misogyni, hatet mot kvinnor. Skillnaden är att det förra är mycket mer socialt acceptabelt.

När den unge politikern Kjetil Vevle kom till ett möte[13] där man planerade demonstrationer vid det årets protester vid den internationella kvinnodagen den 8 mars i staden Bergen, Norge, fick han veta att män inte hade rösträtt på mötet även fast de var passionerade feminister.

Ledarna tyckte inte att det fanns någon orsak till klagomål, eftersom männen generöst hade fått rätten att yttra sig, bara inte rätten till beslutsfattandet.

Fastän länder såsom Norge och Sverige vill porträttera sig som tillflyktsorter för könsjämlighet[14] har jag hört besökare kommentera att könen förmodligen är längre ifrån varandra här än någon annan stans i världen. Radikal feminism har fött misstänksamhet och fientlighet, inte samarbete.

Och det har inte på något sätt raderat den grundläggande sexuella attraktionen mellan feminina kvinnor och maskulina män. Om folk inte finner det här i sitt eget land så reser de till ett annat land för att finna det, vilket nu är lättare än någonsin.

Ett påfallande antal skandinaviska män finner sina fruar i Ostasien, Latinamerika eller andra nationer med en mer traditionell kvinnoyn, och ett antal kvinnor finner partners från mer konservativa länder också. Inte alla förstås, men trenden är omisskännlig.

Skandinaver firar "könsjämlighet" och reser till andra sidan jorden för att finna någon som faktiskt är värd att gifta sig med.

Norge och Sverige är länder med extremt höga skilsmässotal. Pojkar växer upp i en atmosfär där maskulinitet demoniseras, kommer till ett skolsystem där de ses som ofullständiga flickor och får reda på genom media att män är förlegade och kommer snart att dö ut i alla fall.

En feministisk kultur kommer slutligen att mosas, därför att männen har antingen blivit för demoraliserade och försvagade för att skydda sina kvinnor, eller att de har blivit så trötta på oupphörligt förlöjligande att de bara inte bryr sig längre.

Om Västerås män är grisar och "precis som Talibanerna" oavsett vad vi gör, varför då bry sig? Västliga kvinnor kommer sedan att mosas av mer aggressiva män från andra kulturer, vilket är precis vad som händer[15] i Väst Europa nu.

Ironin är att när kvinnor lanserade den andra vågen av feminism på 1960- och -70 talen var de rimligt trygga och, som jag ser det, inte särskilt förtryckta. När de långsiktiga effekterna av feminism slutligen satte in kan västvärldens kvinnor mycket väl få ett slut som genuint förtryckta under islams stövel. Radikal feminism leder därför till förtryck av kvinnor.

Jag undrar om Virginia Wolf såg detta komma. Kanske om hon levde idag skulle hon hälsa den islamiska slöjan som en "alternativ väg till feminism" och skriva en bok med namnet En Egen Burka. Med lite tur hade hon kanske förtjänat ett mångfalds-stipendium vid Harvard.

Sources:

<http://www.brusselsjournal.com/node/1908>

1. <http://www.city-journal.org/html/eon2007-02-09hm.html>

2.

<http://www.dallasnews.com/sharedcontent/dws/dn/opinion/points/stories/040305dnediallen.35261.html>

3. <http://education.independent.co.uk/higher/article2024763.ece>

4. <http://www.globalpolitician.com/node/1300>

5. <http://www.globalpolitician.com/node/1282>

6. <http://www.news.harvard.edu/gazette/2006/12.07/11-fried.html>

7. <http://www.globalpolitician.com/node/975>

8. <http://www.jihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/015022.php>

9. http://www.grecoreport.com/gramsci_a_method_to_the_madness.htm

10. <http://www.reason.com/news/show/33291.html>

11. <http://www.spectator.se/stambord/index.php?p=412>

12. <http://www.spectator.se/stambord/index.php?p=240>

13. <http://hablog.motime.com/post/642151/Kj%C3%B8nnskampen+krever+nye+ofre>

14. <http://gatesofvienna.blogspot.com/2006/09/western-feminism-and-need-for.html>

15. <http://fjordman.blogspot.com/2005/12/immigrant-rape-wave-in-sweden.html>

*

